

Závěr

Na závěr bych se rád vrátil k přiznání toho, že tato příručka nakonec je o něčem trochu jiném, než o čem jsem původně plánoval, že bude. To, že se pokusím vás uvést do úvah, zájmů a cílů, které nás vedly k tomu, abychom změnili podobu státních magisterských zkoušek, jež u nás budete skládat, jsem zprvu nepředpokládal. Rozhodl jsem se k tomu na základě toho, že jsem z prvního průběhu nové verze státních zkoušek nabyl dojmu, že vám to může být k užitku. Možná se naprosto mýlím, a nebude tomu tak. Ale to už je riziko jakékoliv lidské činnosti. Já jsem se prostě pokusil využít příležitost k napsání této příručky tak smysluplně, jak jsem byl schopen, a na vás bude ohodnotit, jestli tato příručka splňuje naděje, jež jsem do ní vkládal.

Druhá důležitá věc, jíž jsem se rozhodl udělat úplně jinak, se projevuje v mých komentářích k tematickým okruhům. Původně jsem chtěl připojit jen stručné anotace k literatuře, jíž považuji za zásadní. Jak jste si všimli, žádné anotace v textu nenajdete. Není to ode mne žádný naschvál. Já si prostě upřímně myslím, že to nejlepší, co pro sebe můžete udělat, je najít si každou jednotlivou položku z těchto dlouhých seznamů (protože se seznamy k různým okruhům v mnohém z dobrých důvodů překrývají není toho dohromady tolik, kolik se toho na první pohled zdá) v knihovně, nebo ve studijních materiálech k jednotlivým kurzům, přeběhnout jí očima, a posoudit čím vám může být její studium prospěšné a jak moc podrobně by vzhledem k tomu mělo být. Samozřejmě nikdo nečeká, že přečtete úplně vše. Avšak kompetence rychle projít nějaký text, zhodnotit, jestli může být něčím relevantní pro řešení problémů, jimiž se zabývám, a pořízení stručné poznámky o tom, k čemu jsem při tomto zhodnocování textu dospěl, je elementární vědeckou dovedností a vlastně kompetencí, kterou musí disponovat kdokoli, kdo se chce aspoň trochu zorientovat v záplavě informací, která se na příslušníky naší společnosti hrne ze všech stran. Takže žádné anotace zde nenajdete, spolehněte se radši na svůj vlastní úsudek.

Místo toho jsem se vám pokusil nabídnout jinou věc: relativně jasnou představu o tom, co si s tím či oním okruhem témat my, vyučující, spojujeme, nebo, abych byl přesnější, přesně to, co si s ním spojuji já. Myslím si, že seznámit se s touto mojí představou pro vás může znamenat celkem bezbolestný způsob, jak se v problémech, které zkoušení během magisterské státní zkoušky zahrnuje, předběžně zorientovat. Samozřejmě, že k důkladnému zorientování se toho budete muset nastudovat mnohem víc. Proto tu koneckonců máte seznamy doporučené literatury, a k tomu máte možnost absolvovat celou řadu kurzů, které každý semestr vypisujeme. Ovšem již s tím, do jakých kurzů se přihlásit, abyste si postupně budovali portfolium znalostí a dovedností, jež by vám ukončení studia měly výrazně usnadnit, by vám tento stručný úvod mohl pomoci; především

v samých začátcích studia, kdy ještě disponujete velmi omezeným množstvím interních informací o zaměření různých kurzů a zájmech, teoretických orientacích a pedagogických postupech jednotlivých vyučujících. A pochopitelně byste tuto pomoc měli bohatě zužítkovat především vy, kdo k nám přicházíte studovat z jiných škol, a o tom, co pro nás znamená dělat religionistiku, a co od nás v našich kurzech tedy můžete čekat, nemáte informace buď žádné, nebo jen velice kusé, a často možná pouze z druhé či třetí ruky.

Závěrem ještě drobné upozornění ve vztahu k uvedeným komentářům: jak už jsem poznamenal, měly by vám umožnit předběžnou orientaci. Nejsou tedy žádným uceleným výkladem, nemohou nahradit ani základní úvodovou literaturu, ani literaturu pro pokročilé, a nenahrazují sylaby jednotlivých kurzů. Jsou prostě pouze tím úplně prvním, elementárním, z čeho se můžete velice předběžně dozvědět, co od nás můžete očekávat během studia na našem ústavu, respektive, co si já myslím, že od nás můžete očekávat.